

Μαριναίνα

ΑΘΗΝΑΙ: ΙΟΥΝΙΟΣ 1955
ΧΡΟΝΟΣ 9ος ΑΡ. Φ. 108

ΙΔΡΥΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΩΤ. ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΔΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Φοργιλίνου Ρουζβέλτ 41 Αθήναι.
Τηλέφωνα: 29.691 - 48.579 - 53.711

ΜΗΝΙΑΙΟ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΩΝ ΠΡΟΚΟΝΝΗΣΙΩΝ ΚΑΙ ΚΥΖΙΚΗΝΩΝ

ΑΠ ΟΣΑ ΓΙΝΗΚΑΝ

ΤΙ ΚΑΤΩΡΘΩΣΕ ΜΙΑ ΕΥΛΑΒΗΣ ΠΡΑΣΤΕΙΤΙΣΣΑ

Από την πανηγύριον του έξωκκλησίου «Παναγία ή Πλατυτέρα» Δημητριάδου: Δεξιά του παπᾶ δ κ. Βασ. Δεληγιάννης (με τὸ καπέλο) καὶ ἄλλοι (με μῆθη μαντήλα στὸ κεφάλι ἢ κ. Εὐδοξία Πολυμενίδου τὸ γένος Χ΄ Κάλφα ἀπὸ τὸ Πραστεϊό.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

Τοὺς συνδρομητὰς μας, οἱ ὅποιοι ἐπὶ χρόνια καθυστεροῦν τὴν πληρωμὴ τῆς συνδρομῆς των, καὶ παρὰ τὴς ἐπανειλημμένες ἐκκλήσεις μας ἀποφεύγουν νὰ μᾶς στείλουν τὸ χρέος των, γιὰ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΦΟΡΑ τοὺς παρακαλοῦμε νὰ τακτοποιήσουν τὴς ὑποχρεώσεις των πρὸς τὴν ἐφημερίδα, γιατί διαφορετικά, θὰ ἀναγκασθούμε (με λύπη μας), νὰ τοὺς καλέσωμε ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΩΣ μέσω τοῦ φύλλου νὰ πράξουν τοῦτο.

Πρὸς ἀποφυγὴν, λοιπόν, παραπόνων, ἄς σπεύσουν, ὅσοι χρεωστοῦν, νὰ τακτοποιηθοῦν με τὴν ἐφημερίδα, γιὰ νὰ μὴ βρεθοῦν στὴ δυσάρεστο θέσι νὰ δοῦν δημοσιευόμενο τὸ ὄνομά τους μεταξὺ τῶν κακοπληρωτῶν συνδρομητῶν μας.

Η ΕΓΚΡΙΣΙΣ ΤΟΥ ΡΥΜΟΤΟΜΙΚΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΤΗΣ Ν. ΠΡΟΚΟΝΝΗΣΟΥ

Ὁ συμπατριώτης βουλευτὴς Καβάλλας κ. Κωνστ. Βενέτης καὶ ὁ Πρόεδρος τοῦ Οἰκονομικοῦ Συνεταιρισμοῦ μας κ. Νικ. Λαμπαδαρίδης ἐπεσκέφθησαν καὶ πάλιν τὸν Ὑπουργὸν Οἰκισμοῦ κ. Παπαρηγόπουλον, διὰ νὰ λάβουν πληροφορίας περὶ τῆς πορείας τῆς ὑποθέσεως τῆς Νέας Προκοννήσου.

Εἰς σχετικὴν ἐρώτησιν, δ κ. Ὑπουργὸς ἐβεβαίωσε τοὺς κ. κ. Βενέτην καὶ Λαμπαδαρίδην, ὅτι εἰς τὸ πρό ἡμερῶν κατα-

τεθέν εἰς τὴν Βουλὴν Νομοσχέδιον «περὶ ἐπεκτάσεως ἀεθίου οὐρανοῦ» εἰς τὸ Λεκανοπέδιον Ἀθηνῶν κ.λ.π., συμπεριελήφθη καὶ ἡ Κοινότης Σταμάτας, ἀκριβῶς διὰ νὰ συμπεριληφθῇ μεταξὺ τῶν ἄλλων εἰς τὰ ὑπὸ ἔγκρισιν σχέδια καὶ τὸ σχέδιον ρυμοτομίας τῆς Νέας Προκοννήσου.

Ἡ ὑπογραφή τοῦ Βασιλικοῦ Διατάγματος θὰ γίνῃ μετὰ τὴν ψήφισιν ὑπὸ τῆς Βουλῆς τοῦ κατατεθέντος Νομοσχεδίου

Στὴς 22 τοῦ περασμένου Ἀπριλίου μέρα τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, γιῶρτασε τὸ ἐκκλήσαντι τῆς Παναγίας τῆς Πλατυτέρας, πὺ χτίστηκε κοντὰ στὸ χωριὸ Δημητριάδος τῆς περιφέρειας Νιγρίτης μετὰ τὴ φροντίδα τῆς ἀκούραστης σὲ ἀναβολῆς κ. Εὐδοξίας Πολυμενίδου τῆς γένος Χ΄ Κάλφα ἀπὸ τὸ Πραστεϊό τοῦ Μαρμαρᾶ (1).

Ὅσοι ἔτυχε νὰ ταξιδεύσουν ἀπ' τὴ Θεσσαλονίκη πρὸς τὴ Νιγρίτα μέσον Λαχανᾶ, προτοῦ φθάσουν στὸ Δημητριάδος, θὰ εἶδαν πρὸς τὰ ἀριστερά τοῦ δρόμου ἓνα ἐξωκκλησάκι, πὺ μοιάζει σὺν κῆτοςπροπεριστέρι καθισμένο στὸν χλοερὸ κάμπο. Εἶναι τὸ ἐκκλήσαντι «Παναγίας τῆς

Πλατυτέρας». Ἀλήθεια. Τὴ ὥρα ἡ στολισμένη τὸ ἐσωτερικὸ του μετὰ τὸ μικρὸ τεμπλάκι γεμάτο ὅπῃ ὠραῖες εἰκόνες μεγάλης καὶ μικρῆς τοῦ δωδεκάμηνου μετὰ τὰ πολύχρωμα καντηλάκια τους, στὴ βόρεια δὲ πλάγια ἄρα πάλιν στὴ πειρὰ μὲ τὴ μεγάλη εἰκόνα «Παναγία ἢ Πλατυτέρα», ἡ ἑσπερὶς πὺς βρισκῆσαι σὲ κανένα ἀπ' τὰ ἐκκλήσαντι τῶν ἡσυχαστῶν τοῦ Ἁγ. Ὅρους.

Ἐδῶ θὰ ἔλθῃ ὁ παπᾶς τοῦ χωριοῦ κάθε Παρασκευὴ τὸ πρωτὶ, θὰ ἔλθουν ὑπ' τὰ γύρω χωριά οἱ εὐλαβικὲς γυναῖκες μετὰ τὰ παιδάκια τους ὁμορφοτολισμένα στὴς ἀγκυλιές τους, θὰ κἀν

ὁ παπᾶς παράκληση ἄπρὸς τὴν εἰκόνα τῆς Παναγίας, θὰ ἀκούσουν μνημονεύόμενα τὰ ὄνόματα τῶν ἀγαπητῶν τους προσώπων, θὰ σταυροκοπηθοῦν ἐπανειλημμένα, θὰ κἀνουν τὴς ἀπαραίτητες ἐδαφιαῖες μετόνοιες, θὰ ἀκούσουν τὰ «Πάντων προστατεύ

γόντων ἐν πίστει τῆ κραταίᾳ σου χειρὶ...», θὰ φιλήσουν τὸ χεῖρι τοῦ παπᾶ, θὰ συμφάγουν ἕξω στὸν ἀνάθηκο ὄλες μαζί καὶ κατόπιν, σὺν ἐπιδόρπιο, θὰ ἀκούσουν καὶ καμμιὰ ἀπ' τὴς πολλές καὶ συγκινητικῆς ὁμιλίας τῆς κ. Εὐδοξίας, πρὸ πάντων γιὰ κείνες ποῦ πενοῦν. Καὶ εἶναι παραπολλές. Λὲς καὶ διάβασε τοὺς παραμυθη-

τικούς λόγους τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου «ὅτι δὲν πρέπει οἱ Χριστιανοὶ νὰ κλαῖουν τοὺς πεθαμένους. Φέτος οἱ προσκυνηταὶ ἐσπέρασαν κατὰ πολὺ τοὺς ἐπισκέπτας τῶν περασμένων χρόνων. Γέμισε μέσα καὶ ἔξω τὸ ἐκκλησάκι ἀπὸ φιλέοργους προσκυνητὰς κάθε ἡλικίας καὶ τῶν δύο φύλων. Ψάλτηκε στὴν ἀρχὴ ἡ καθιερωμένη Ἀκολουθία τῆς παρακλήσεως μετὰ τὸ μνημόνευμα ἀκατοντάδων ὀνομάτων, ἀκολούθησε ἀρτοκλασία, ἐπίσης τὸ μνημόνευμα προσφίλων προσώπων καὶ στὸ τέλος ἔξω στὸν αὐλόγυρο τὸ εὐσεβὲς ζεῦγος Πολυμενίδου πρόσφερε

στὸς προσκυνητὰς διάφορα ἀναψυκτικὰ καὶ ἰδιαίτερα στὸς ἀνδρας ἀπὸ ἓνα ποτηράκι ἀγνοῦ καὶ καυστικώτατο οὐζοῦ. Ὅσο καὶ ἂν τελείωσε τὸ πανηγύρι καὶ οἱ προσκυνηταὶ ἀνεχώρησαν μετὰ τὴς καλύτερῆς ἐντύψεως, τὸ ἐκκλήσαντι ἔμεινε ἀνοικτὸ ὅλη τὴν ἡμέρα, γιὰ νὰ ἔλθουν καὶ προσκυνήσουν ὄλοι, ὅσοι καθυστέρησαν. Ἄφῃται πραγματικῶς

Πολυμενίδου ἓνα ἐγκόρδιο Εὐνε.

ΒΑΣ. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ

(1) Ἡ κ. Εὐδοξία, σὺν πολὺπείρῃ καὶ δραστήριᾳ γυναικί, κατ' ὄρωσος μετὰ λίγες γυναικὲς τοῦ Δημητριάδος καὶ τῶν γύρω χωριῶν Ἀναγιάς, Κουβουκλίου καὶ Ἀδελφικοῦ νὰ οὐμηθῇ ἀρχικὰ Σύλλογο μετὰ τὸ ὄνομα «Φιλότητις Χριστοῦ Ἀδελφότητις» γιὰ ἐνίσχυση τῶν ἀπόρων καὶ κατόπιν πολλῶν μὲθων καὶ ἀντιδράσεων νὰ βάλῃ τὸ 1946 τὰ θεμέλια καὶ νὰ φέρῃ σὸ σημεῖο πὺν βρισκῆται τὴρὰ, τὸ ἐξωκκλησίου αὐτοῦ.

ΧΡΟΝΙΚΑ ΑΠΟ ΤΟ 1821

Ἡ προσπάθεια ἀποκαταστάσεως τῶν Θρακο - Βιθυνῶν στὴν Ἑλλάδα

Θράκες, Προκοννησιοὶ καὶ Βιθυνοὶ πρόσφυγες - ἀγωνισταὶ στὴν Ἐπανάστασι τοῦ 1821 — Ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν Θρακοβιθυνῶν

ΤΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΜΑΣ κ. ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΜΑΡΜΑΡΙΝΟΥ

Ἡ ἐπανάστασις τοῦ 1821, ὅπως καὶ στὸ προηγούμενο φύλλο τῶν «Μαρμαρινῶν Νέων» ἔγραψα, δὲν μπορούσε παρὰ νὰ ἔχῃ τὸν ἀντίκτυπὸ τῆς καὶ στὰ Μαρμαρονήσια κατὰ τὸν ἄλφα ἢ τὸ βῆτα τρόπο καὶ πὺς συγκεντρώνοντας μετὰ τὴν ἐρευνα καὶ τὴν ἐπιμονὴ σιγᾶ-σιγᾶ καὶ σπυρὶ-σπυρὶ τὴς πληροφορίας, θὰ μπορούσαμε κάποτε νὰ φράσωμε λίγο τὴν ιστορικὴ αὐτὴ περίοδο γιὰ τὰ νησιά μας.

Ἀπὸ τὸ σημερινὸ φύλλο θὰ δώσω ὅσα στοιχεῖα κατ' ὄρωσος νὰ συγκεντρῶσω γιὰ τὴ συμβολὴ τῶν Προκοννησιῶν καὶ ἰδιαίτερα τῶν Θρακο-Βιθυνῶν, ὅπως ἔλεγοντο οἱ καταγόμενοι ἀπὸ τὴ Θράκη, Προποντίδα καὶ Βιθυνία, στὸν ἀγῶνα τοῦ 1821 στὴν κυρίως ἐπαναστατημένη Ἑλλάδα.

Γενικὰ οἱ πρόσφυγες πὺν εἶχαν κατακλύσει τὴν περιοχὴ στὴν ὁποία ἐφαίνετο ὅτι θὰ ἐπικρα-

τοῦσε ἡ ἐπανάστασις, εἶχαν χωρισθῇ σὲ ομάδες κατὰ περιοχὲς καταγωγῆς, εἶχαν σχηματίσει ἐπιτροπὲς, γιὰ νὰ μπορούν καὶ καλύτερα νὰ προσφέρουν τὴς ὑπηρεσίας τους στὸν ἀγῶνα καὶ γιὰ νὰ διεκδικήσουν τὰ δικαιώματά τους ἀπὸ τὴν ἐλευθέρᾳ πατρίδα. Οἱ κυριώτερες ομάδες ἢ κοινότητες προσφύγων — ἀγωνιστῶν ἦσαν τῶν Χιῶν, τῶν Ψαριανῶν, τῶν Κυθωνιῶν καὶ Μοσχονησιῶν, τῶν Συμυριῶν, τῶν Θεσσαλῶν καὶ Ὀλυμπιῶν, τῶν Σουλιωτῶν, τῶν Μακεδόνων καὶ τῶν Θρακο - Βιθυνῶν, στὸς ὁποίους συμπεριλαμβάνονται καὶ οἱ Προκοννησιοὶ, οἱ ὁποῖοι ὄταν ἀναφέρουν κάποτε τὴν πατρίδα τους ὀνομάζονται Βιθυνοὶ, Μαρμαρινοὶ, Βυζάντιοι ἢ Κωνσταντινουπολίτες.

Ἡ δὲ ομάδα τῶν Θρακο-Βιθυνῶν προσφύγων ἀγωνιστῶν δημιουργήθηκε ἀπὸ τὸν πρῶτο κιβλάς

χρόνου τῆς ἐπανάστασεως, μετὰ τὴς σφαγῆς στὴν Πόλῃ στὴς 10 Ἀπριλίου 1821, στὴν Ἀδριανούπολι καὶ στὴν Αἴγιο στὴς 17 Ἀπριλίου 1821 καὶ τὴν τρομοκρατία καὶ τοὺς ἀγνοστοὺς γιὰ μᾶς διωγμοὺς στὰ νησιά τῆς Προποντίδος καὶ στὰ πατρίδα τῆς Βιθυνίας. Τὸ μεγαλύτερο ποσοστὸ τῶν προσφύγων — ἀγωνιστῶν τὸ ἀποτελοῦσαν οἱ Αἰνιῶτες μετὰ τὴν γύρω περιοχὴ πὺν ἔφταναν τοὺς 600 περίπου καὶ μετὰ στὸς ὁποίους οὐγκατελέγετο καὶ ἡ περίφημη Μπουμπουλίνα τῆς Θράκης, ἢ ἄλινα Βισβίζα, ἀκολουθοῦσαν οἱ Βυζάντιοι πὺν ἦσαν πρὸ παντὸς λόγιοι, ἔμποροι καὶ ἐπιχειρηματίες τῆς Πόλης καὶ ἐπειτα ἔρχονταν οἱ νησιῶτες καὶ Βιθυνοὶ. Τὸ μεγαλύτερο ποσοστὸ τῶν Αἰνιῶν ἐξηγεῖται καὶ ἀπὸ τὴς σφαγῆς, ἀλλὰ καὶ κυρίως γιὰτὶ εἶχαν ἐλευθέρᾳ ἐπικοινωνία μετὰ τὸ Αἴγιο πὺν ἐθαλασσο-

κρατεῖτο ἀπὸ τὴς Ἑλληνικῆς ἀρμάδες. Γιὰ τοὺς Πολίτες, Βιθυνοὺς καὶ νησιῶτες ἦταν πολὺ δύσκολο νὰ κατεβοῦν στὴν ἐπαναστατημένη Ἑλλάδα, γιὰτὶ ὁ Ἑλλησποντος κατεῖχετο ἀπὸ τοὺς Τούρκους καὶ ὁ ἐλεγχος ἦτο ἀσθηρότατος. Ὅσοι κατ' ὄρωσος νὰ τρέξουν στὴ φροντὴ τῆς Πατρίδας, τὸ πέτυχαν μετὰ ἀναρίθμητους κινδύνους, κρυμμένοι στ' ἀμπάρια φορητῶν μετὰ σημαῖες μὴ ἐμπολέμων, εἴτε πεζοποροῦντας γιὰ νὰ φθάσουν στὰ παράλια τοῦ Αἰγαίου.

Ὅταν στὴν Ἑλλάδα ἦρθε ὁ Καποδίστριας γιὰ κυβερνήτης, τὴ σιγμὴ πὺν ὁ ἀγῶνας βρισκόταν σὸ τέρας του καὶ εἶχαν κατὰ κάποιο τρόπο καθορισθῇ τὰ πιθανὰ ὄρια τοῦ ἐλευθέρου ἑλληνικοῦ κράτους, ὅσοι πρόσφυγες — ἀγωνισταὶ ἔβλεπαν ὅτι ἡ ἰδιαίτερη πατρίδα τους θὰ ἐξακολουθοῦσε νὰ παραμένῃ ὑπὸ τὸν τουρ-

κικὸ ζυγὸ, φρόντιζαν νὰ ἀποκατασταθοῦν στὴν Ἑλλάδα καὶ νὰ δημιουργήσουν μιὰ νέα ζωὴ. Ἀνάμεσα σ' αὐτοὺς ἦταν καὶ οἱ Θρακο - Βιθυνοὶ καὶ τὰ παρακάτω ἔγγραφα πὺν παραθέτω φανερόντων τὸν πόθο τους αὐτόν.

Στὰ πρακτικὰ τῆς 1ῆς συνεδριάσεως τῆς ἐν Ἀργεῖ Ἐθνικῆς Συνελεύσεως τῆς 2ας Αὐγούστου 1829 εἶναι καταχωρημένα τὰ ἑξῆς:

«16. Ἀνεγνωσθῆ ἔγγραφο τῆς Κυβερνήσεως ὑπ' ἀριθ. 63 τῶν εἰσερχομένων (ΡΚΑ), διενθῶνον τὴν ἀναφορὰν τῶν Κ. Κωνσταντίνου, Δ. Σχιναῖ καὶ Σκαρλάτου Δημητρίου, παρουσιαζομένων ὡς μελῶν τῶν προσφύγων Θρακοβιθυνῶν. Αἰτοῦνται δέ, ὡς ἐκπρόσωποι τούτων νὰ συμπεριληφθοῦν εἰς τὴν ὀλομέλειαν τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθους, καὶ νὰ δοθῇ εἰς αὐτοὺς γῆ εἰς κατοικίαν παράλιος μετὰ προνομία

ἀνάλογα εἰς προσδιορισμένον καιρὸν» παρασταίνοσι δὲ τὴν αἴτησιν αὐτῶν καὶ δικαίαν, ἔνεκα τῶν ὁποίων ἐπαθον ὡς Ἕλληνες, ὑποστάντες πρῶτον σφαγῆς, δημεύσεις, φαναδεύσεις καὶ πλανώμενοι ἐνεαετίαν ἤδη ἔξοι, ἀπόλιδες, ἀνέστιοι, καὶ συμφέρουσαν ἐν ταῦτο εἰς τὸ ἔθνος, ἔχον ἀνάγκην πολυανδρίαν πρὸς καλλιέργειαν τῆς γῆς, εἰς πρόσοδον τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας.

Ἡ Συνέλευσις ἤκουσεν εὐμενῶς τὰς αἰτήσεις τῶν ἀναφερομένων καὶ διεύθυνεν αὐτὰς εἰς τὴν ἐπι τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπήν, διὰ νὰ καθυποβάλῃ περὶ τούτου γνώμην εἰς τὴν Συνέλευσιν».

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: Ἡ αἴτησις τῶν Θρακοβιθυνῶν πρὸς τὸν Καποδίστριαν καὶ τὸ ἔγγραφο τοῦ τελευταίου πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Συνέλευσιν.

ΜΑΡΜΑΡΙΝΑ ΝΕΑ
ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΩΝ
ΠΡΟΚΟΝΗΣΙΑΚΩΝ ΚΥΖΙΚΗΝΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ΝΙΚ ΣΩΤ. ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΔΟΥ

ΤΑΚΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ
ΘΕΟΦ. ΣΠ. ΘΕΟΦΑΝΙΔΟΥ

Συμφωνίας τῆς Ἀποφ. 5 5 1
τοῦ Α.Ν. 1092/1933
Τυπογραφεῖον καὶ κατοικία
Ἰκτεδινίου Διευθυντοῦ
Δελφινώρη 154 - Πειραιῶς

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ μας εἶναι ἐλευθερά κατὰ τὴν κρίσιν της νὰ πρόσβαίνῃ ἢ οὐκ, εἰς κάθε δημοσίευσι ἀποσταλλομένην παρ' ἀναγνωστῶν ἢ συνεργατῶν μας. **ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΑ ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΜΕΝΑ ἢ ΜΗ ΔΕΝ ΕΠΙΣΤΡΕΦΟΝΤΑΙ.**

Κύριε Λαμπαδαρίδη,
.....Θά ἤθελα νὰ σὰς παρακαλέσω νὰ στέλνεις καὶ σὲ μένα τὴν ἐφημερίδα σὰς γιὰ νὰ μαθαίνω τὰ νέα τοῦ χωριοῦ μας καὶ νὰ γνωρίζω κ' ἐγὼ τίς ἐπιμορφίαι τοῦ τόπου μας καὶ νὰ μαθαίνω τὸν τρόπον καὶ τὴν ἀποδοτικότητα τῶν ἐργασιῶν σου καὶ τῆς μητέρας μου, καὶ συγχρόνως νὰ μαθαίνωμε νέα γιὰ τοὺς ἀναπητοὺς συμπατριώτας μας καὶ τοὺς συγγενεῖς μας ποὺ βρίσκονται μακριὰ μας. **ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ Ρ. ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ**
Μαρμαρινός
Κατόικος Βόλου 25/2/55

Ἀγαπητὴ κ. Λαμπαδαρίδη,
Σὰς στέλνω τὴν συνδρομὴν μου γιὰ τὰ ἀγαπημένα μας «Μαρμαρινὰ Νέα» καὶ χαίρειτό δόλους τοὺς πατριώτες. **Μὲ ἀγάπην.**
ΘΕΟΔΩΡΟΣ Γ. ΛΑΛΑΣ
Ἀγ. Φραγκισκός 25/4/55

Κοινωνική Ζωή

***** ΤΩΝ ΣΥΝΟΙΚΙΣΜΩΝ ΚΑΙ ΠΑΡΟΙΚΙΩΝ ΜΑΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ *****

ΑΘΗΝΩΝ
— **Γεννήσεις :**
Ἡ κ. Τίκα Βασιλ. Χαλαραμπιδου, τὸ γένος Γεωργίου Ν. Κυριακίδου, ἔφερε στὸν κόσμο κοριτσάκι, τὸ τρίτο τῆ παιδί. Στους εὐτυχεῖς γονεῖς εὐχόμεθα νὰ τοὺς ζήσῃ τὸ νεογέννητο.

— **Βαπτίσεις**
Στὸν Ι. ναὸ τῆς Μεγαλόχαρης Τήνου τελέσθηκε τὸν π. μῆνα ἡ βάπτισις τῆς κορούλας τοῦ ἀγαπητοῦ φίλου καὶ συμπατριώτου ἀπὸ τὴν Κούταλη κ. Βασιλείου Κ. Βασιλείου καὶ τῆς κ. Ματούλας τὸ γ. Γεωργίου Ἀσμπατζόγλου ἀπὸ τὴν Μυτιλήνη. Τὴν μικρὴ νεοφώτιστη ἀνεδέξατο ἀπὸ τὴν Ι. κολυμβήθρα ἡ γιαγιά τῆς κυρία Αἰκατερίνη Βασιλείου, ἡ ὁποία καὶ τῆς ἔδωσε τὸ ὄνομά της. Εὐχόμεθα καλλορίζικο.

ΠΕΙΡΑΙΩΣ
— **Γάμοι :**
Στὸν Ι. ναὸ τῆς Ζωόδοχου Πηγῆς Χατζηκυριακείου Πειραιῶς τελέσθησαν τὴν 16/5/55 οἱ γάμοι τοῦ κ. Παν. Μαρινωλάκη, ἑγγονοῦ τοῦ Κανέλλη, ἀπὸ τὴν Κούταλη, μετὰ τῆς δ. Μαρινωλάκη Χρυσοστόμου ἀπὸ τὸ Γάνος. Στους νεοσύμφους εὐχόμεθα καθε εὐτυχία, στοὺς δὲ νονοὺς νὰ τοὺς χαίρωνται.
ΧΡΥΣ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

— **Γεννήσεις**
Ἡ κ. Ἄννα Καρανάσου ἀπὸ τὴν Ἀθήνη, ἔφερε στὸν κόσμο ἀγοράκι. Στους εὐτυχεῖς γονεῖς εὐχόμεθα νὰ τοὺς ζήσῃ καὶ νὰ τὸ χαίρωνται.
Σταυρούλα καὶ Παῦλος Τάσσης Ἐλένη καὶ Στέλιος Μάγγος

ΧΑΛΚΙΔΟΣ
— **Βαπτίσεις:**
Ὁ κ. Παναγ. Μ. Οικονομίδης ἀνεδέξατο ἀπὸ τὴν Ι. κολυμβήθραν

ΜΑΡΜΑΡΟΝΗΣΙΩΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ
ΤΟΥ ΧΟΡΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

Ἄνις ἀσέβησε καὶ σὲ πῶ, τραγουδία μὲ τὴ τάξη, τὴν πόλκα σου τὴ χρυσαφία, ποὺ στράφτει σὰ μετὰξί.
Ἔχεις ἀγγελοκορμί καὶ χαιδεμένες πλάτες, σὰ τὸ στυγρὸ βασιλικό, ποὺ θορφεταὶ στὶς γλάστρες.
Ὅταν γυρίσω καὶ τὸ δῶ, τὸ μπόι σ' ἀπὸ πίσω, κρότο νερό με περσοῦν νὰ μὴ λιγοθυμήσω.
Τὸ μπόι σου τὸ μέτρησα μὲ μιά μιλιά στὴν Πόλι, δὲν ἔχει ἄλλο, καλλιὰ σου, οὐτὴ τὴν ἐμορφιά σου.
Δυὸ ἀδελφάκια εἴσασιε σὰν τοῦ Μαγιοῦ τὰ κρίνα, π' ἀνοίγουν τὴ πρωτομαγιά, στὶς δώδεκα τοῦ μῆνα.
Μαλαματένιε μου σταυρέ, μὲ τὰ διαμαντικά σου δὲν ἔχει ἄλλο, καλλιὰ σου, οὐτὴ τὴν ἐμορφιά σου.
Μαλαματένιε μου σταυρέ, μὲ τὰ μαργαριτάρια, ξεχωριστὸς μοῦ φαίνεται, μέσα στὰ παλληκάρια.
Χιλιάς χιλιάδες ἐμορφος, τὰ μάτια μου κ' ἂν διόουν, ἔσένα κάνουν ἐμορφο, ἔσένα τραγουδοῦνε.
Γὰ δὲ λυγίζουμαι φλουριά, μὴδ' ἀμαρτίες διπλάρια, λυγίζουμαι καλογνωμιά ποῦχουν τὰ παλληκάρια.
Γὰ δὲ λυγίζουμαι φλουριά, ποὺ πρέπειν στὸ λαϊμό μου, μόνο τὰ ματοφρόνια σου, πῆραν τὸ λογισμό μου.
Τὸ φεγγαράκι πάει μαρὸς καὶ τ' ἄστρο κάει πίσω, δὲ τὸλκίζα παύλακι μου, τὴσά ν' ἀγαπήσω.
Γύρισε διὰς τὸν οὐρανὸ πὸς εἶναι στολισμένος, εἶσι εἶν' ὁ νοῦς μ' ἀπάνω σου διαφωροσκοπισμένος.

Μάγια μοῦχεις καμομένη καὶ τρελλαινουμε γιὰ σένα,
Κάνει ν' ἀνθίσῃ τὸ δέντρο, κ' ἄφρος δὲν τ' ἀφήνει, κάνα κ' ἐγὼ νὰ σ' ἀρνηθῶ, τὸ κρίμα δὲ μ' ἀφήνει.
Κυρά μου Παναγία, κ' ἄπτα μου Φωτεινή, ἔσθε νὰ σὲ θυμίσω καὶ σ' ἔῤῃσα σκοτεινή.
Καντανανιάνε, ἔσένα σ' ἔχει ἡ μάγια σου, πρῶτο καὶ χαιδεμένο.
Καντανανιάνε μου φλουριά, μὲ τὸ σταυρὸ στὴ μέση, δροῖος σου πῆ νὰ μ' ἀρνηθῶ, ἡ γλώσσα του νὰ πῆσι.
Ἔλα σιμά μου κάτσε καὶ πίσω τὸ χέρι μου, καὶ ὅσα τὴν καρδιά μου ἔλιν' τὸ γαϊτέρι (1) μου.
Ἔλα, ἔλα μετὰ μένα, νὰ περνῶς χωριτωμένα.
Τοῦ λούστρου πατινάκια, φορεῖς καὶ τρίζουνε, καὶ μένα τὴν καρδιά μου τὴ δοιμονίζουνε.
Σὲ, τὰ λέω, τὰ τραγουδία, γιοῦλ μπαξὲ μὲ τὰ λουλούδια.
Μαλαματένιε μου σταυρέ, κ' ἐγκόλιε τοῦ Δεσπότη, ἔσο ἴσα ἡ ἀγάπη μου ἡ ὁστανὴ κ' ἡ πρώτη.
(1) γαϊτέρι—στενοχωρία, καμιάς.
(Ἀπὸ τὴν λαογραφικὴν συλλογὴν τοῦ κ. Ν. Σ. ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΔΗ)

Ν. ΜΑΡΜΑΡΑ

— **Ἀρραβῶνες :**
Ἀνάμεσα σὲ μιά χαρούμενη οἰκογενειακὴ ἀτμόσφαιρα καὶ κατὰ τὰ ἔθιμα τοῦ παλαιοῦ Μαρμαρά, τελέσθησαν στὶς 24/4/55 στὸν Ν. Μαρμαρά, οἱ ἀρραβῶνες τοῦ κ. Δημ. Θεοδ. Τριανταφύλλου μετὰ τῆς δ. Ἀγγελικῆς Νικ. Ἰωάννου ἀπὸ τὸ Κλαζάκι. Τοὺς ἀρραβῶνας ἀκολούθησε γλέντι, τὸ ὁποῖο κράτησε μέχρι πρωίας. Συγχαίρομεν τοὺς γονεῖς, εὐχόμενοι στοὺς μνηστευθέντας ταχεῖαν τὴν στέφιν.

— **Γεννήσεις :**
Ἡ κ. Εὐσέβεια Εὐστρ. Χάρκα τὸ γ. Νικ. Κοτσάκη, ἔφερε στὸν κόσμο ἀγοράκι.
Ἡ κ. Στυλιανὴ Παναγ. Ν. Κολοβοῦ, τὸ γ. Δημ. Νίκου, ἔφερε στὸν κόσμο κοριτσάκι.
Ἡ κ. Ἐλένη Ἀδάμ Λειβαδιώτη, τὸ γ. Κοτσάκη, ἔφερε στὸν κόσμο κοριτσάκι.
Ἡ κ. Μαρία Χρήστ. Ἀθανασίου, τὸ γ. Θεοδ. Τριανταφύλλου, ἔφερε στὸν κόσμο κοριτσάκι.
Ἡ κ. Κατίνα Ἀγγελική Λειβαδιώτη τὸ γ. Γεωργ. Ράπτη, ἔφερε στὸν κόσμο ἀγοράκι.
Ἡ κ. Ἰωάννα Δημ. Χατζῆ τὸ γ. Ἰωακείμ Παπουτοῦ, ἔφερε στὸν κόσμο κοριτσάκι.
ΚΩΝΣΤ. Μ. ΦΥΤΡΑΚΗΣ

Ν. ΠΑΛΑΤΙΩΝ

— **Ἀρραβῶνες :**
Ὁ κ. Δημήτριος Α. Μιχαλάκης καὶ ἡ δ. Παρασκευὴ Ἐμ. Λαμπῆ, ἔδωσαν ἀρραβῶνα, Θερμὰ συγχαρητήρια.
— **Γάμοι :**
Στὸν Ι. ναὸ τῆς Παναγίας Χαλκίδος τελέσθησαν στὶς 29 Ἀπριλίου οἱ γάμοι τοῦ κ. Γεωργίου Α. Καυμβαγιώτη μετὰ τῆς δ. Μαρίας Γ. Μιγκίρη, ἀπὸ τὰ Νέα Παλάτια. Τὰ στέφανα ἄλλαξε ἡ θνίς Νίτσα Νικολάου Χατζηνικολῆ, ἐπίσης ἀπὸ τὰ Παλάτια.
— Ὁ κ. Σωτήριος Π. Μπίμπης ἀπὸ τὰ Ν. Παλάτια καὶ ἡ δ. Σπυριδοῦλα Π. Τσακάλη ἀπὸ τὸ Συκάμινο, ἐτέλεσαν

ΜΑΡΜΑΡΙΝΑ ΝΕΑ
ΗΜΠΕΤΙΣΜΟ ΔΗΜΟΣ. ΟΡΓΑΝΟ ΤΟΥ ΠΡΟΚΟΝΗΣΙΑΚΟΥ ΕΙΣΕΣΜΟΥ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ
Ἑσπερικοῦ: Δοχ. 25
Ἀγγλίας: Διο. 11/2
Γαλλίας: Φρ. 1.000
Ἀμερικῆς: Δολ. 5
Κοινοτήτων, Γραφείων Τραπέζων, Ἐπιχειρήσεων Δο. 100

ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΗ ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΤΟ ΔΙΠΛΑΣΙΟΝ ΤΗΣ ΤΙΜΗΣ
ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ

ΚΑΝΕΝΑ γράμμα, χειρόγραφο ἢ συνεργασία ἐν γένει θὰ λαμβανέται ὅτε ἔχει, εἰς δὲν φέρει τὴν πραγματικὴν ὑπογραφήν καὶ ἀκριβῆ διεύθυνσιν τοῦ ἀποστολέως. = = =

ΠΕΝΘΗ
Ἀναστασ. Ἀναγνώστου
Πλήρης ἡμερῶν ἀπεδήμησε πρὸς Κύριον στὴν Κων/πολὶ ἡ συμπατριώτισσα ἀπὸ τὴν Ἀφθὼν Ἀναστασία Ἀναγνώστου. Τοὺς οἰκείους τῆς θερμὰ συλλυπούμεθα.

Σουλτάνα Χούη
Στὶς 30/3/55 ἀπέθανε στὸν Ν. Μαρμαρά καὶ κηδεύθη με συμμετοχὴν πλήθους κόσμου ἢ συμπατριώτισσα ἀπὸ τὸν Μαρμαρά, Σουλτάνα χήρα Τρύφ. Χούη. Τοὺς οἰκείους τῆς συλλυπούμεθα.

Φραγκοπούλα Σαμαρά
Προσβληθεῖσα ἀπὸ καρδιακὸν νόσημα ἀπέθανε στὰ Κεντρικὸν Νησοκαμειῶν Θεοφίλης ἡ συμπατριώτισσα ἀπὸ τὸν Μαρμαρά, Φραγκοπούλα Μαυροῦδη Σαμαρά. Τοὺς οἰκείους τῆς συλλυπούμεθα.

Κοκόνα Νερατζῆ
Σὲ ἡλικία 67 ἐτῶν ἀπέθανε στὴν Ἀρμουλιανὴ τὴν 14/5/55 ἡ συμπατριώτισσα Κοκόνα Κριτοβούλου Νερατζῆ, τὸ γ. Κοκκίνου. Τὸν σύζυγον, τίς θυγατέρας καὶ τὸν υἱὸν τῆς θερμὰ συλλυπούμεθα.

τοὺς γάμους τῶν στὶς 9 Μαΐου, μετὰ παράκλησιν τῆς δ. Κατίαν Ν. Χατζόρα,
ΗΛΙΑΣ ΠΡΩΤΟΦΑΛΤΗΣ

ΧΑΡΑ - ΟΛΙΨΗ
Ὅταν σὲ ἔρθῃ μιά χαρὰ κράτα τὰ λογικά σου, γεῖνε σὸ νοῦ φιλόσοφος καὶ βάστα τὴν καρδιά σου. Γιάτι δὲ ξεύρεις ἡ χαρὰ ἂν πάντα θὰ σοῦ μείνῃ, κάποτε δίνει τὴ δροσιά καὶ φλόγα ποὺ δὲ σβύνει. Κι' ἂν σ' ἔρθ' ἡ θλίψη μιά φορὰ μὴ χάνεις τὴν ἐλπίδα, φρόντισε διώξε τὴν κ' αὐτὴν μὲ κάθε σου φροντίδα. Κι' ὅπως προσέχεις στὴ χαρὰ πρόσεξε καὶ στὴ θλίψη, γιάτι κανὲν ἀπὸ τὰ δυὸ δὲν ἡμπορεῖ νὰ λείψῃ.
ΗΛΙΑΣ Α. ΠΡΩΤΟΦΑΛΤΗΣ
Μάρτιος 1955

ΤΑ ΜΑΡΜΑΡΙΝΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΑΞΙΔΙΩΝ

Hellenic Express

Τοῦ συμπατριώτου κ. **ΙΩΑΝΝΟΥ ΛΥΜΠΕΡΗ**
ΑΚΤΗ ΜΙΑΟΥΛΗ 23 — ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ
Τηλέφωνον 43.321

ΕΚΔΙΔΟΥΝ ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ ΔΙ ΟΛΑ ΤΑ ΜΕΡΗ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ
ΑΤΜΟΠΛΟΙΚΑ - ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΑ - ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΑ
ΚΑΙ ΣΑΣ ΕΞΑΣΦΑΛΙΖΟΥΝ ΤΑΣ ΚΑΛΙΤΕΡΑΣ ΘΕΣΕΙΣ ΔΙ ΕΝΑ ΑΝΕΤΟΝ ΚΑΙ ΠΟΛΥ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΝ ΤΑΞΙΔΙ

ΕΚΔΡΟΜΑΙ ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΑ ΜΕΡΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΜΕ ΜΕΓΑΛΑ ΙΔΙΟΚΤΗΤΑ ΛΕΩΦΟΡΕΙΑ ΠΟΥΑΜΑΝ

Οἱ συμπατριώτες τοῦ ἐξωτερικοῦ ποὺ ἐπισκέπτονται τὴν Ἑλλάδα, θὰ εὐραυν κάθε ἐξυπηρέτησι, ἐκδίδοντες τὰ εἰσιτήρια τῆς ἐπιστροφῆς τῶν ἀπὸ τὸ πατριωτικὸ μας Πρακτορεῖο.

Η ΚΑΛΗ ΔΕΞΙΩΣΙΣ ΕΙΝΑΙ ΤΕΧΝΗ...

...τελειοποιηθεῖσα εἰς τὸ St. Moritz. Ὁ πρακτικὸς οἰκοδεσπότης ἀναθέτει ὅλας τὰς δυσκόλους λεπτομερείας εἰς τὸ πεπειραμένον προσωπικὸν μας δειπνων, καὶ ἀπολαμβάνει τὸ πᾶρτυ του μαζί με τοὺς φιλοξενουμένους. Δελωσῶσις διὰ 10—600 άτομα.

ST. MORITZ ON-THE-PARK
90 Central Park South • PL 5-5800
CHARLES C. TAYLOR, PRESIDENT

ΑΙ ΠΩΛΗΣΕΙΣ ΤΕΙΝΟΥΝ ΠΡΟΣ ΑΥΞΗΣΙΝ

Πρόβλεψις: Τὸ ἐμπορικὸν μέλλον εἶναι λαμπρὸν ὅταν αἱ ἐμπορικαὶ συγκεντρώσεις γίνωνται εἰς τὰς ἡμέρας ἀπομονωμένους εἰδικὰς αἰθούσας τοῦ St. Moritz. Κατάλληλοι διὰ 10 ἕως 600 άτομα.

ST. MORITZ ON-THE-PARK
50 Central Park South • PL 5-5800
CHARLES C. TAYLOR, PRESIDENT

Ἡ ΠΡΟΠΟΝΤΙΣ, **Ν. Γ. ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ**

ΑΣΦΑΛΕΙΑΙ: ΠΥΡΟΣ — ΘΑΛΑΣΣΗΣ
ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ

Ἐδρα: Ἀθῆναι, Φρ. Ρουζβελτ 41 • Τηλ. 29-691
Πρακτορεῖα εἰς ὅλας τὰς πόλεις τῆς Ἑλλάδος

ΑΣΦΑΛΕΙΑΙ
ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ—ΣΚΑΦΩΝ—ΠΟΛΕΜΟΥ
ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ ΠΛΗΡΩΜΑΤΩΝ ΠΛΟΙΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ **ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ**
Φρ. Ρουζβελτ 41 **Μέγ. Ἡλ. Σταθμοῦ**
Τηλέφωνον 20,088 **Τηλέφ. 41.438**

Κατίνα Θ. Γελεντζις

Στις 28 Μαρτίου απέθανε στις Αθήνας σε ηλικία 67 ετών η Κατίνα

σαν πολλοί από τους συμπατριώτες μας και ένα μεγάλο μέρος κό-

Θεοδώρου Γελεντζις, τό γένος Καπετάν Κωνσταντίνου Θεοδοσιού από τον Μαρμαρά.
Μητέρα δύο θυγατέρων, η άξεχαστη συμπατριώτισσα, της κ. Κλεοπάτρας Π. Παρασκευοπούλου, γνωστού στην Αθηναϊκή κοινωνία οδοντίατρος, και της κ. Λιλής Σπ. Βρανά, εμπόρου, έτιμάντο από όλους τους γνωστούς της, για την καλωσύνη της και τις πολλές αρετές της. Την κηδεία της έτιμη-

σαν πολλοί από τους συμπατριώτες μας και ένα μεγάλο μέρος κό-μου της Αθηναϊκής κοινωνίας.
Στόν βαρυνεθούδα σύζυγον κ. Θεόδωρον Γελεντζις, τις θυγατέρες κυρίες Κλεοπάτραν και Λιλήν, στόν αγαπητόν αδελφόν της και έξ-αδελφόν μας κ. Σωκράτην Κωνσταντινίδην και στούς άλλους οίκοιους και συγγενείς της εκφράζουμε τό θερμά μας συλλυπητήρια, ευχόμενοι αιώνιαν την μνήμην της άξεχαστης Κατίνας.

ΕΚΕΙΝΟΙ ΠΟΥ ΦΕΥΓΟΥΝ

Γεώργιος Ντίνος

Στις 8 Μαΐου απέθανε κατόπιν έγχειρήσεως, στό Σηάτη, όπου ήτο από πολλά χρόνια λαμπρά εγκατεστημένος, ο καλός και πολύ αγαπητός συμπατριώτης από την Αφθόνη, Γεώργιος Ντίνος.
Η κηδεία του έγινε τό μεγάλοπρεπεστάτη με συμμετοχήν όλων των συμπατριωτών, των εγκατεστημένων στό Σηάτη και την Τακόμα, και πολλών όμογενών και Αμερικανών, γνωστών και φίλων του μεταστάνας.
Η νεκρώσιμος ακολουθία έψάλη στόν Ι. ναό της Κοιμήσεως της Θεο-

τόκου, χροστατόζυτος και του έφημερίου του Αγίου Δημητρίου.
Ο άξεχαστος Γεώργιος άφηκε σύζυγον, την κ. Αρετήν τό γένος Ζαχαριάδου από την Αφθόνη, μοναχοκόρην την κυρίαν Χριστίαν Κερκώνη, μικράν έγγονην και αδελφάς, τας κυρίας Μαρίαν Πουλάκη και Καλλιόπην Δαμούλα.
Τους οίκοιους της θερμά συλλυπούμεθα, τό δε χώνια της φιλόξενης Αμερικανικής γης να είναι έλαφρόν στόν μεταστάνατά αγαπητή φίλο και συμπατριώτη.
ΒΑΣ. Α. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ

Βασιλική Δ. Τσαρίκου

Μας γράφουν από τό Λός Αντζελες, ότι, στις 13 Απριλίου, απέθανε εκεί και κηδεύθηκε μεγαλοπρεπέστατα, με συμμετοχήν όλων των έκει συμπατριωτών και πλήθους κόσμου όμογενών και Αμερικανών, η Βασιλική σύζυγος Δημητρίου Τσαρίκου, από την Αφθόνη.
Η μεταστάσα γενήθηκε στό Καδικίό της Πόλης στις 15 Αυγούστου 1896 και νυμφεύθηκε έκει τό 1912 τόν Δημήτριον Τσαρίκο. Τό έτος 1913 εγκατεστάθη μετόν σύζυγό της στό Λός Αντζελες και από τότε ζούσαν έκει βίο εύτυχισμένο. Έφερε στόν κό-

μο τρία παιδιά, τόν Φώτιο, την Ίουλιάν Κ. Άδου και την Δέσποινα Κ. Ηλία, λαμπρά εγκατεστημένων όλων στό Λός Αντζελες, και έλαβε τό χαρά να γίνη γιαγιά με 9 έγγόνια. Έγκατέλιπε άπαρηγορητόν σύζυγον τόν κ. Δημήτριον Τσαρίκο, τά προναφερθέντα παιδιά και έγγόνια, αδελφών, την κυρίαν Πασχαλιάν Ίωάν. Πάππα και δύο άνεψιές, την Αλίκην και Μαρίαν.
Συλλυπούμενοι θερμά τους οίκοιους της, ευχόμεθα να είναι αιώνια η μνήμη της άξεχαστης Βασιλικής.

Γκιούλα Άλεξ. Ζελίνη

Σε ηλικία 67 ετών απέθανε στόν Ν. Κούταλη στις 20 Απριλίου, η καλή συμπατριώτισσα από την Κούταλη Γκιούλα Άλεξ. Ζελίνη τό γένος Κεφύλα. Η κηδεία της έγινε τόν έπομένην τόν θανάτου της με συμμετοχήν πλήθους κόσμου συμπατριωτών και Κηδεύθη η Σοφία Άποστ. Δανιηλάκη τό γένος Ιακωβίδη, από τό Πραστεϊό. Τους οίκοιους της θερμά συλλυπούμεθα.

Σοφία Άπ. Δανιηλάκη

Στις 30 Μαρτίου απέθανε στην Χαλκίδα και κηδεύθηκε την έπομένην τόν θανάτου της με συμμετοχήν πλήθους κόσμου συμπατριωτών και Χαλκιδέων η Σοφία Άποστ. Δανιηλάκη τό γένος Ιακωβίδη, από τό Πραστεϊό. Τους οίκοιους της θερμά συλλυπούμεθα.

Σπύρος Κόκος ή Κουκουός

Γιά τρίτη φορά μέσα σε ένα χρόνο τό μαύρο δρεπάνι του Χάρου έκοψε τό νήμα της ζωής ενός άκόμη μέλους της

ράκι 4 ετών.
Η οικογένεια Κουκουός είχε την άτυχία να χάσει, σε διάστημα 8 ετών πέντε από τά μέλη

δεξιόν άκρον της δημοσιευομένης φωτογραφίας. Στις 10 Απριλίου 1954 πέθανε στό Χέμπστετ της Ν. Υόρκης ο

Διαλεκτώ Γ. Θεοφανίδου

Τά «Μαρμαρινά Νέα» με λύπη πληροφορήθηκαν, ότι και η Διαλεκτώ βρήκε αιώνια άνάπαυσι στό φιλόξενο χώνια της Χαλκίδος. Μιά μετά την άλλην τόσες οικοκυρές τού Πραστεϊού, ένδ λαχταρούσαν με πόνο να γυρίσουν στα μέρη που γεννήθηκαν, φεύγουν από αυτόν τόν κόσμο. Και η Διαλεκτώ ήταν προσηλωμένη σε δύο πράγματα. Στο χωριό της και στα όσα έμαθε έκει. Συντηρητική στις ιδέες της, ακούραστη στα καθήκοντά της, σήκωσε σαν μάρτυρας όλα τά βάρη της χηρείας, της

προσφυγιάς, και ήπιε πικρά ποτήρια άλλεπάλληλα, κοηλώθηκε τέλος η ίδια στό κρεβάτι τού πόνου και λαχταρούσε μία μέρα γρηγορότερα να βρη τις κοπέλλες της που τόσο πρόωρα πήγαν στην άλλη ζωή. Απέθανε στις 27 Μαρτίου και κηδεύθηκε την άλλη ημέρα με συμμετοχήν πλήθους κόσμου Χαλκιδέων και συμπατριωτών. Ο θάνατός της έλύπησε βαθειά όλους τους Πραστείτες και ιδιαίτερα τά πέντε παιδιά της και τις οικογένειές των, τις όποιες και συλλυπούμεθα.

Μαλαμάκη Κ. Μπόγια

Σε ηλικία 70 ετών απέθανε στη Νέα Αρτάκη η σεβαστή θείποινα Μαλαμάκη Κ. Μπόγια, άδελφή τών εγκατεστημένων στην Αμερική εκ-

λεκτών συμπατριωτών και εύρωγών Ν. Αρτάκης Σωτηρίου και Δημητρίου Τσιμενίδου, υπόκωψα στο μοιραϊόν από τόν μεγάλο καύμό της για τόν τραγικό θάνατο τού λατρευτού υιού της Ιωάννου, φονευθέντος ως γνωστόν την παραμονήν των Χριστουγέννων από άνατροπήν τού τρακτέρ του.

Δημήτριος Ν. Μυλωνάς

Πλήσης ήμερών απέθανε στις 12/4/55 στην Αμμουλιανή, ο καλός συμπατριώτης Δημήτριος Ν. Μυλωνάς. Ο μεταστάνας απέθανε σε ηλικία 96 ετών, άξιοσημείωτων δε είναι ότι μέχρι της τελευταίας στιγμής της ζωής του διατηρούσε θαυμάσια τό μνημονικόν του, έγθυμούμενος λεπτομερέστατα πράγματα και γεγονότα από την άξεχαστη ζωή της παλαιάς Πατρίδος. Η κηδεία του έγινε τό φροντίδες της κ. Μαρίας Ροδοκαλάκη, από την όποιαν και έγηροκομείτο ο μεταστάνας, με συμμετοχήν όλων των κατοίκων της Αμμουλιανής, οι όποιοι πολύ έτιμούσαν και έσέβαντο τόν αιώνόβιο συμπατριώτη.

Λύπην έπροξένησε τό γεγονός ότι ο αδελφός της κ. Δ. Τσιμενίδης ο όποιός ήλθε από την Αμερική για να την δει, έφθασε στην Ν. Αρτάκη τρεις ημέρες μετά την ταφήν της.
Στόν βαρυνεθούδα σύζυγόν της και τά αδελφία της κ. κ. Σωτηρίαν και Δημητρίον Τσιμενίδην, άπευθύνουμε τό θερμά μας συλλυπητήρια.

οικογένειας Κουκουός, από τόν Μαρμαρά.
Τό θλιβερό μήνυμα έφθασε κι αυτή τη φορά από την Αμερική, όπου από πολλά χρόνια ήτο εγκατεστημένος μαζί με τά άλλα αδελφία τού ο μικρότερος υιός της χαροκαμένης οικογένειας, ο αγαπητός Σπύρος Κόκος. Πέθανε στις 2 Μαρτίου 1955, στην άκμή της ηλικίας του, εγκαταλείποντας σύζυγον και δύο μικρά τέκνα, κοριτσάκι ηλικίας 6 ετών και άγο-

της, από τά όποια τά τρία πέθαναν μέσα στόν τελευταίο χρόνο. Στις 18 Μαρτίου 1947 πέθανε στό Χέμσφιλτ της Ν. Υόρκης διού ήτο εγκατεστημένος ο άνω δεξιά εικονιζόμενος στη φωτογραφία, με στρατιωτική στολή, Ιωάννης Κουκουός. Στις 25 Σεπτεμβρίου 1951 απέθανε στη Μινεόλα τη Ν. Υόρκης η άξεχαστη Κατίνα Στράτου Κουκουός τό γένος Πασχαλιάν, εικονιζόμενη στό κάτω

Στρατής Κουκουός, εικονιζόμενος στο μέσον της φωτογραφίας. Στις 5 Νοεμβρίου απέθανε στην Χαλκίδα όπου ήτο εγκατεστημένη η πνευματική μητέρα Κυριακούλα Κουκουός, εικονιζόμενη στό άνω άριστερό μέρος της φωτογραφίας και τώρα έφθασε τό θλιβερόν μήνυμα τού θανάτου τού Σπύρου, εικονιζόμενος στό κάτω άριστερό άκρον της φωτογραφίας.
Εκτός όμως από την

Κατηφένια Λεμονή Ίωσηφίδου

Μαζί με κείνους που φεύγουν από κοντά μας, ήλθε ο σειρά να γράψω

μόδικα, υπόκάλικα, ψαρομάνοζα, που τ' άφήσε έκει, όπως όλοι οι

και για την αγαπητή μας εξαδέλφη Κατηφένια, που στις 4/4/55 όλοι οι συμπατριώτες μας και Αιλιώτες την ακολουθήσαν στην τελευταία της κατοικία, πλέκοντας 6 μεγάλα στεφάνια Απριλιότικα. Μα έμεις οι πρώτες εξαδέλφες της Χρυσόνθεμ, Έλένη και Μαρία, οι πλεονάγαπητες της, άγνοούσαμε τόν θανάτιόν της μακριά στην Αμμουλιανή, αν και μας ζήτησε στις τελευταίες στιγμές της. Μας είχε χωρίσει πολλά χρόνια η Μοίρα και βέν την άποχαιρέτισαμε νεκρά. Γι' αυτό έπληρώνα τό νείο μου να γράψω λίγα λόγια στα αγαπημένα μας «Μαρμαρινά Νέα» για να μάθουν όσοι τη γνώριζαν, πως πέθανε η Κατηφένια...
Πέθανε η φρούα μονάκριβη άρχοντοπούλα τού Πασαλιμανιού, που δέν είχε κι αυτή την τύχη να χαρη τά πλούτη της στην Πατρίδα, σπινθίρα, κρασομάγαζα, ψα-

πατριώτες μας, και έφυγε, παίρνοντας μαζί της μόνο την κινητή περιουσία της σε άρμαθιά πεντόλιτρα, μαργαριτάρια, τοϊμπλες και λίρες. Ανυπολόγιστη ήσαν η προίκα της κολής άρχοντοπούλας, φιαγμένη από τά πιο καλά και έπιδέεια χέρια, όχι μόνο στο Πασαλιμάνι, αλλά και στην Πόλη, στην Προύσα, στην Πάνορμο, στην Αρτάκη, στο Μαρμαρά και στην Κούταλη. Ο,τι ανώτερο και καλύτερο, η μοναχοκόρη τού Χουρμούζη Λογοθέτη, έπρεπε να τό κάνει. Και με όλα αυτά έκλεισε τά μάτια της με παρρησιον, χωρίς να τ' άφήση σε παιδιά της.
Ο Θεός ως άναπαύση την ψυχή της και όσο από τούς συμπατριώτες εύτύχησαν να τη γνώρισουν, ως χύσουν ένα φιλικό δάκρυ στο άντίκρουμα της πορπαπύλας φωτογραφίας της, που έτυχε να βρίσκεται στα χέρια μας και είναι βγαλμένη τό 1912, κατά τό γαμήλιο ταξίδι της στην Κωνσταντινούπολη.
Οι εξαδέλφες της ΧΡΥΣΑΝΘΕΜΗ - ΕΛΕΝΗ και ΜΑΡΙΑ Γ. ΡΟΔΟΚΑΛΑΚΗ

Μαργίτσα Καρανικόλα

Σε ηλικία 57 ετών παρέδωσε τόν πνεύμα στις 15/4/55 στην Αμμουλιανή η Μαργίτσα Ατριά Καρανικόλα, από τό Πασαλιμάνι. Τόν σύζυγον και τούς δύο αδελφούς της θερμά συλλυπούμεθα.

Διαλεκτώ Σ. Μιμίκου

Σε ηλικία 85 ετών απέθανε στην Αμμουλιανή στις 4/5/55 η συμπατριώτισσα από την Γαλλιά, Διαλεκτώ Σ. Μιμίκου η Λελεκάκη. Η κηδεία της έγινε τό σεμνοπρεπεστάτη, συνοδευομένη από πολλά έγγόνια και θυγατέρες, ούόν και νόμφη. Συλλυπούμεθα όλους θερμά.

παραπάνω εικονιζόμενη πεντάδα, η οικογένεια Κουκουός έχασε παλαιότερα και δύο άλλα μέλη της. Τόν Άνδρέα Κουκουός που πέθανε πρό έτών στην Αγγλία και μία κόρη που πέθανε στην Κερμαστή κατά τόν πρώτο διωμό.
Την τόσο σκληρά δοκιμασθεισαν οικογένεια Κουκουός θερμά συλλυπούμεθα για τό νέο πένθος της, ευχόμενοι αιώνιαν την μνήμην των προσφιλών νεκρών της

ΝΕΑ ΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗ ΤΩΝ ΣΥΝΟΙΚΙΣΜΩΝ ΜΑΣ

Ν. ΜΑΡΜΑΡΑΣ

Πανηγυρικός εορτασμός της Ζωοδόχου Πηγής

Την 22αν Απριλίου, ημέραν της Ζωοδόχου Πηγής, όλοι οι κάτοικοι Νέου Μαρμαρά, σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνις, μετέβησαν διὰ λέμβων, βενζινοπολίων καὶ ζώων, εἰς τὴν μαγευτικὴν παραλιακὴν τοποθεσίαν Μιστόλ, ὅπου, ὑπὸ τὴν σκιάν τῶν πελωρίων πύκνων τῆς περιοχῆς, ἐπανηγύρισαν δόκλῃρον τὴν ἡμέραν, τρώγοντες, πίνοντες καὶ χορεύοντες τοὺς πατριωτικὰς μᾶς χορούς, ὑπὸ τοὺς ἤχους τῶν Μαρμαρινῶν ὀργάνων Ἀναστασίου Ἰωάν. Ἀθανασίου (κλαρίνο), Νικολάου Στ. Γκιώτη (βιολί) καὶ Παναγιώτου Θ. Κούφατζη καὶ Γρηγορίου Χρ. Λογοτριβῆ (λαγούτο).

Ἐργασίαι ἐσωτερικῆς διακοσμήσεως Ἱεροῦ Ναοῦ τῶν Ταξιαρχῶν

Κατόπιν μειοδοτικῆς δημοπρασίας γενομένης ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς ἀνεγέρσεως τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῶν Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Νέου Μαρμαρά, κατασκευάσθησαν 112 στασιδία καὶ δύο πολυτελέστατα ἀναλόγια Ἱεροσολιτῶν, μετὰ διαπέδων τῶν, ὑπὸ ἀρίστου τεχνίτου κ. Γεωργίου Καρυσφίλη, κατοίκου Μηχανιδίου Θεσσαλονίκης, καὶ δύο βοηθῶν του. Τὰ κατασκευασθέντα στασιδία καὶ ἀναλόγια λουστὰρισθέντα, ὡς καὶ τὸ Δεσποτικὸν καὶ Παγκάριον, ἐστόλισαν ἐσωτερικῶς τὸν Ναὸν μᾶς ὅστις καθημερινῶς καλωπίζεται μετὰ τὰς δωρεὰς καλῶν καὶ συμπατριωτῶν. Ἡ δαπάνη τῆς ἐργασίας τῶν στασιδίων, ἀνερχομένη εἰς 17.000 δραχμ., κατεβλήθη ἔξ ὀκλαλήρου ἀπὸ τοὺς κατοίκους τῆς Κοινότητός μας. Πρὸς ἀποπεράτωσιν τοῦ Ναοῦ μᾶς ἀπομένει ἡ ἐπίχρισις τῶν ἐσωτερικῶν τῶν καὶ κατασκευὴ τοῦ θόλου, ἐλπίζεται δὲ ὅτι καὶ αὐτὰ πολὺ σύντομα θὰ γίνωνται μετὰ τὴν βοήθειαν τῶν ἀπανταχοῦ συμπατριωτῶν μᾶς.

Ἑπιμελεία Ταχυδρομικοῦ Γραφείου καὶ Ο.Τ.Ε.

Ἡ Ἑπιμελεία λειτουργίας τοῦ Ταχυδρομικοῦ Γραφείου καὶ Ο.Τ.Ε. Νέου Μαρμαρά ἀνετέθη εἰς τὸν συμπατριώτην κ. Σταύρου Ἀπ. Κυριακοῦ, ὅστις διακρίνεται διὰ τὴν ἐργατικότητά του καὶ τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ κοινοῦ εἰς τὰς συναλλαγὰς του μετὰ τοῦ Ταχυδρ. Γραφείου.

Ἀφιέει Ἐκδρομῶν

Τὴν 19ην Μαΐου ἀφίχθησαν δι' αὐτοκινήτου εἰς Νέον Μαρμαρᾶν, τῆς συστάσεως καὶ συνδεῖας τοῦ Γεωπόνου Γεωργικῶν Ἐφαρμογῶν Συθωνίας, κ. Νικηφόρου Κων. τίνου Παυλοῦδη καὶ τῆς κυρίας του Ἀθηνᾶς, τὸ Σῶμα Ἑλλήνων Προσκόπων καὶ ὁδηγῶν Ἀγίου Νικολάου Χαλκιδικῆς, με ἐπὶ κεφαλῆς τὸν ἀρχηγὸν του κ. Σωτήριον Ἀθαν. Γκόγκον διδάσκαλον, τὴν κυρίαν του Ἀναστασίαν διδασκάλισσαν, καὶ τὴν ἐπίσης διδασκάλισσαν, δυνίδαν Ἄνναν Τσακονιάννη. Οἱ ἐκδρομεῖς ἐκκλησιάσθησαν εἰς τὸν Ἱ. ν. τῶν Ταξιαρχῶν καὶ κατόπιν ἄδοντες Ἐθνικὰ ἄσματα, παρήλθον μετὰ τῶν μαθητῶν τοῦ Σχολείου Νέου Μαρμαρά, χειροκροτηθέντες ἀπὸ τοὺς κατοίκους τοῦ χωρίου μᾶς.

Οἱ ἐκδρομεῖς παρέμειναν δόκλῃρον τὴν ἡμέραν, θαυμάζοντες τὰς μαγευτικὰς καλλονὰς τοῦ Νέου Μαρμαρά, καὶ ἀνεχώρησαν κατὰ τὸ δειλινὸν μετὰ τὰς ἀρίστὰς ἐντυπώσεις.

Κατὰ τὸ ἐφετεῖον θέρους προβλέπεται ἀφίξεις πολλῶν ἐκδρομῶν καὶ παραθεριστῶν εἰς τὸ χωριὸν μᾶς.

Δωρεαὶ εἰς τὸν Ἱ. ν. τῶν Ταξιαρχῶν

Τὴν 24 Ἀπριλίου ἐγένετο Γεν. Συνέλευσις τῶν κατοίκων Ν. Μαρμαρά εἰς τὸ καφενεῖον τοῦ κ. Σταύρου Ἀπ. Κυριακοῦ, κατὰ τὴν ὁποίαν ἀπεφασίσθη καὶ συντάγη πρακτικόν, διὰ τοῦ ὁποῦ ἀπαντᾶσαι οἱ κάτοικοι δωρίζουν εἰς τὸν Ἱ. ν. τῶν Ταξιαρχῶν τὸ δικάσιμά τους ἐκ τῆς ἐνοικιάσεως τῆς βοσκῆς ἔτους 1956, ἀφαιρουμένων ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου μόνον τῆς πληρωμῆς τοῦ φόρου καὶ ἀγροφυλακῆς.

Τοῦτο ἐγένετο διὰ τὸ συμβάλουν ὅλοι οἱ κάτοικοι Νέου Μαρμαρά εἰς τὴν προσπάθειαν διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ἐκκλησίας τῶν, προσφέροντες ὅτι εἶναι δυνατόν ἀπὸ τὸ ὑπέρημά των διὰ τὴν συγκέντρωσιν τοῦ ἀπαιτουμένου ποσοῦ διὰ τὴν ἐσωτερικὴν ἐπίχρισιν τοῦ ναοῦ. Ἡ δὲ συγκέντρωσις ἀβεστος καὶ τὰ ἄλλα ἀπαιτούμενα ὀλίκα διὰ τὸ ὄρχισον ἐν καιρῷ αἰσχετικὰ ἐργασίαι ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τοῦ καλοῦ καὶ δραστηρίου ἱερέως μᾶς ἀιδεομιωτάτου κ. Δημ. Μαρτζεβάνου.

— Δαπάναις συμπατριώτου ἔξ Ἀμερικῆς, ἐπιθυμοῦντος νὰ παραμῆναι ἀγωνιστὸν τὸ ὄνομά του, κατεσκευάσθη ὑπὸ τοῦ τεχνίτου κ. Λαζάρου Β. Μαύρου, κατοίκου Ν. Μαρμαρά, καὶ ἐτοποθετήθη εἰς τὸν Ἱ. ναὸν τῶν Ταξιαρχῶν, μεγαλοπρεπεστάτη τρίφυλλος θύρα μετὰ ὀκλαπινῶν, διὰ τῆς ὁποίας εἰσερχονται οἱ ἐκκλησιαζόμενοι ἐκ τοῦ νάρθηκος εἰς τὸν κυρίως ναὸν.

— Ὑπὸ ἀνωμόμου δωρητοῦ, ἐδωρήθησαν ἐπίσης, εἰς τὸν Ἱ. ναὸν τῶν Ταξιαρχῶν, δύο πολυτελέστατα κρηπίδια μετὰ τῶν ἰσίων τῶν (λαβῶν), χρησιμοποιούμενα μετὰ τῶν ἐξαπτερυγῶν κατὰ τὴν ἐξοδὸν τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου καὶ Ἱαγίων Ἀχράντων Μυστηρίων. Ταῦτα ἐχρησιμοποιήθησαν τὸ πρῶτον κατὰ τὴν λειτουργίαν τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης.

— Ὑπὸ τῆς κ. Κωνσταντίνης χήρας Νικολάου Προδρ. Παπανικολάου, ἐδωρήθη εἰς τὸν ναὸν μᾶς ὄραιος τῆς κ. Παπανικολάου ἐγένετο κατὰ τὴν ἀφίξιν τῆς ἐνταῦθα πρὸς παραλαβὴν τῶν ἐπίπλων τῆς ἐκ τοῦ χωριοῦ μᾶς, μεταβαίνουσα ὅπως κατόικη μετὰ τῶν γονέων τῆς εἰς Βάλτα Κασσάνδρας, κατόπιν τοῦ ἀδοκίμου θανάτου τοῦ λατρευτοῦ τῆς συζύγου. Τὴν κ. Παπανικολάου κατὰ τὴν ἀναχώρησιν τῆς ἀπεχειρήθησαν ὅλοι οἱ κάτοικοι Νέου Μαρμαρά μετὰ δάκρυα εἰς τοὺς ὀφθαλμούς καὶ εὐκρινῆ συμπεθείαν διὰ τὴν ἀπόλειπτον τοῦ ἀγαπητοῦ εἰς ὅλους συζύγου τῆς.

ΚΩΝΣΤ. ΦΥΤΡΑΚΗΣ ΑΛΕΚΟΣ ΤΑΟΥΤΣΟΓΙΟΥ

Δωρεαὶ τῆς Ἀδελφότητος «Ὁ Εὐαγγελισμὸς»

Ἐπανιδρυθεῖσας τῆς παλαιᾶς γνωστῆς Ἀδελφότητός μας «Ὁ Εὐαγγελισμὸς» πρῶτιστον καὶ κύριον μέλημά της ἦτο ἡ ἐπέκτασις τοῦ σχολείου μᾶς, διότι ἦτο ἀδύνατον νὰ στεγασθοῦν εἰς τὴν μοναδικὴν αἴθουσαν τοῦ τὰ 80 παιδιὰ τῆς Κοινότητός μας. Τοῦτο κατορθώθη ἐκ τοῦ μηδενὸς καὶ ἀνεγείραμεν καὶ ἄλλην αἴθουσαν εἰς ἴδιον μέγεθος τῆς πρώτης.

Πρὸς ἀποπεράτωσιν τῆς χρειάσεως ἀκόμη πάτωμα, χιῶμα καὶ παράθυρα.

Τὸ νέον καταστατικὸν τῆς Ἀδελφότητός μας ἐστείλομεν εἰς τοὺς ἀπανταχοῦ Κουταλιανούς ὅπως ἐγγραφοῦν μέλη. Πρόθυμοι μέχρι στιγμῆς ἐφάνησαν οἱ κ. κ. Λεωνίδας Παπαδόπουλος καὶ Γεώργιος Χ. Καλαφάτης, οἱ ὁποῖοι μᾶς ἀπέστειλαν ὁ μὲν πρῶτος 25 δολλάρια, ὁ δὲ δεύτερος 10. Τὸς εὐχαριστοῦμε θερμὰ καὶ ἐλπίζομεν ὅτι τὸ παράδειγμά τους θὰ μιμηθοῦν καὶ ἄλλοι συμπατριῶται μᾶς.

Δωρεαὶ τοῦ Συλλόγου τῶν Κουταλιανῶν Ἀμερικῆς

Ὁ ἐδρεῦον στὸ Κληβεταντ Ὀχάιο Συλλόγος τῶν Κουταλιανῶν τῆς Ἀμερικῆς, ἀνταποκρίθει εἰς τὴν ἐκκλησίαν μᾶς διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ τέμπλου τῆς ἐκκλησίας μᾶς, μᾶς ἀπέστειλε 262 δολλάρια, συγκεντρωθέντα ἀπὸ τὰ μέλη του.

Πρὸς τὴν Διοίκησιν

ΝΕΑ ΚΟΥΤΑΛΙΑΣ

τοῦ Συλλόγου ἐστάλη ἐπιστολὴ ὅπως διαβιβάσῃ πρὸς τὰ μέλη του τὰς θερμὰς εὐχαριστίας τῶν κατοίκων τῆς Ν. Κουτάλεως, σήμερον δὲ διαβιβάζομεν καὶ μέσω τῶν ἀγαπητῶν μᾶς «Μαρμαρινῶν Νέων» τὰς εὐχαριστίας μᾶς πρὸς ὅλους τοὺς δωρητὰς.

Καὶ ἄλλαι δωρεαὶ:

Ἐλάβομεν ἐπίσης δωρεὰς ὑπὲρ τῆς ἐκκλησίας μᾶς, ἐκ μέρους τῆς κ. Ἑλένης Ρολογᾶ δολ. 10 καὶ κ. Φωτῆκος Κουκουροῦ δολ. 5. Θερμὰ εὐχαριστοῦμεν.

Κοινωνικὰ Νέα

Ὁ ἐποξίως φέρων τὸ ἱερατικὸν σχῆμα ἐφημέριος μᾶς ἀιδεομιωτάτος κ. Νικόλαος Οὐδατζής, πρὸςφύξ δις ὡς καὶ ἡμεῖς, ὁ ὁποῖος γνωρίζει τὴν θέαν αὐτοῦ ἀποστολῆν καὶ τὴν ἐκτελεῖ κατὰ γράμμα, καὶ τὸν ὁποῖον περιβάλομεν μετὰ ἀγάπην καὶ σεβασμόν, ἐντός μηνὸς ἐμνήστευσεν τοὺς δύο υἱοὺς του, τὸν μὲν πρῶτον, τὸν Χαράλαμπον, μετὰ τῆς Ἰρφανῆς ἐκ πατρὸς Σοφίας Μαραγγίδου, ἐκ τοῦ γένους Στεφάνου Γιοβάνη, τὸν δὲ δεύτερον, τὸν Γεώργιον, μετὰ τῆς τριτῆς κόρης (ἐκ τῶν τερσαφῶν) τοῦ ἀγαπητοῦ συμπατριώτου κ. Νικολάου Βασιλειάδου (Νικκομπῆ), τὸν ὁποῖον καὶ ἐνόμφευσεν τὴν 23/4/55.

Τοὺς εὐχόμεθα νὰ ζήσουν εὐτυχισμένοι, πρὸς χαρὰν τῶν καλῶν τῶν γονέων.

— Ἐπίσης ἐγένετο καὶ ὁ γάμος τοῦ ἔξ Ἀμερικῆς ἐπανακάψαντος νεαροῦ συμπατριώτου μᾶς κ. Ράλλη Τακούση, υἱοῦ τοῦ ἀλημονήτου ἱερέως μᾶς, μετὰ τῆς δυνίδος Πουλχερίας Α. Βασιλειάδου—Λημινοῦ. Ἡ τελετὴ τοῦ γαμοῦ ἐγένετο μετὰ πάσης μεγαλοπρεπείας καὶ συρροῆς κόσμου ἀπὸ τὰ γύρω χωριά, ἐπακολούθησε δὲ διασκεδάσις μέχρι τῆς 1ης πρωΐνης, μετὰ Λουκούλειον δεῖπνον. Τοὺς εὐχόμεθα ἔγγαμον βίον ἀνθόσπαρτον.

— Τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα, ἡ δ. Πούλα Γεωργ. Ζαχαρωφ, ἀνεδέξατο ἐκ τῆς ἱερᾶς κολυμβήθρας τὸ ἀγοράκι τοῦ καλοῦ καὶ δραστηρίου δημοδιδασκάλου μᾶς κ. Ἰορδάνου Ἀλευροπούλου, εἰς τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ ὁποῦ ὀφείλεται ἡ ἐπανίδρυσις τῆς ἀδελφότητός μας ὁ Εὐαγγελισμὸς, καὶ εἰς τὴν δραστηριότητά του ἡ ἀνεκτικὴ τῆς ἐτέρας αἰθούσης τοῦ σχολείου μᾶς. Τὸ νεοφώτιστον ἔλαβε τὸ ὄνομα Τηλέμαχος, τοῦ πάππου του ἐκ τῆς μητρὸς του, κυρίας Νικουλᾶς, τὸ γένος Τηλεμ. Στουρέλλη. Εἰς τοὺς γονεῖς εὐχόμεθα νὰ τοὺς ζήσῃ καὶ εἰς τὴν νονὰ νὰ τὰ ἑκατοστήσῃ.

ΣΩΚΡ. ΠΑΝΤΑΖΟΓΑΟΥ

ΠΕΝΘΗ

Παναγιώτης Κωνσταντινίδης

Τῆ 31η παρελθόντος μηνός, ἀφοῦ, ἀπὸ πρωΐας ἔκ τινος διαισθήσεως ὄθρομενος, περιεπιπέθη καὶ ἐκάλλυνεν ἐαυτὸν καταλλήλως καὶ ὡσεὶ νὰ ἦτο βέβαιος τρόπον τινα περὶ ἀποδημίας ἐκ τοῦ ματαίου τούτου κόσμου δι' ἄλλους αἰθερούς καὶ πνευματικούς τοιοούτους, ἡρέμα καὶ ἡσυχῶς, περὶ ὥραν 9.40 π. μ., διὰ τινος κλίσεως τῆς κεφαλῆς πρὸς τὰ ὀπίσω καὶ αὐτομάτῳ κλεισίματός τῶν ὀφθαλμῶν, ἀφῆκε τὴν τελευταίαν πνοὴν τὸν ἐν Νέξ Σμύρνη, ὁ φίλατος Παναγιώτης Κωνσταντινίδης, εἰς ἡλικίαν ὑπὲρ ὀγδοήκοντα ἐτῶν, κηδευθεὶς τὴν ἐπιούσαν Παρασκευῆν, 1ην παρελθόντος μηνός, ἀξιοπρεπέστατα, ὅπως ἄλλως τε ἤρμोजεν αὐτῷ, ἐν τῷ Κοινοτικῷ Νεκροταφείῳ Ν. Σμύρνης.

Ὁ ἀειμνήστος, ἐκ τοῦ χωριοῦ Δρακούντας τῆς Κυζικηνῆς χερσονήσου καταγόμενος καὶ παιδιόθεν ἐπὶ ἐμπορικῷ πνεύματι διαπρέπων, ἦλθεν εἰς Ἀρτάκην ἐν ἡλικίᾳ 16 ἐτῶν, τελειόφοιτος τῆς δημοτικῆς σχολῆς τοῦ χωριοῦ Λαγκάδας, ὅπου εἶχε διδάσκαλον τὸν Περᾶμιον Φώτιον Ἀνδρεάδην, ὃν κατόπι κατέστησε καὶ φίλον λίαν ἀγαπητόν. Ἀμέσως προσελήθη ὡς λογιστὴς τοῦ ἐν εἰ 1886 καὶ ἐξῆς, εὐφρημότατα ἐν Ἀρτάκῃ λειτουργοῦντος ὀφθαλματεμπορικῷ καταστήματός τοῦ μακαρίτου Κ. Συνόδη.

Ὀλίγα ἔτη βραδύτερον, ἐν τῷ νηματί τῆς ζωῆς αὐτοῦ, συναντηθεὶς μετὰ τοῦ καλλίστου Ἀρτακηνοῦ Τούρκου, μακαρίτου Χαλλήλ-ἐφένδη καὶ φιλικώτατα συνδεθεὶς μετ' αὐτοῦ, συνέστησαν οἱ

κέια βουλήσει τὸν πασιγνωστον ἐμπορικὸν οἶκον Χαλλήλ—Κωνσταντινίδη, ὅστις, ἐπὶ διαφόρων εἰδῶν εἰσαγωγῆς—ἐξαγωγῆς ἐπὶ δύο καὶ πλέον δεκαετηρίδας, ὀμαλῶς τε καὶ κανονικῶς ἐργαζόμενος, ἀπέβη, χάρις εἰς τὴν τιμιότητα καὶ τὴν εὐκρινείαν τοῦ χαρακτήρου τῶν δύο συνεργατρῶν, ὁ μεγαλύτερος ἐν Ἀρτάκῃ προμηθευτικὸς οἶκος, συνεργαζόμενος μετὰ πλείστον καὶ διαφόρων πόλεων καὶ χωμοπόλεων τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τορκίας, καθὼς καὶ τῆς Βουλγαρίας, Ρουμανίας, Αἰγύπτου, Γαλλίας καὶ Ἀμερικῆς ἔτι, προσπορίσας τοῖς ἀδελφωμένοις ἤδη συνεργατρῶσι παγκόσμιον σχεδὸν φήμην καὶ τεραστίαν, ἐν τε τῇ Ἀρτάκῃ καὶ ἄλλαχού, κτηματικὴν περιουσίαν.

Μετὰ τὴν ἐν εἰ 1922 γενομένην ἀνταλλαγὴν τῶν πληθυσμῶν, ὅποτε, κατὰ φυσικὴν συνέπειαν, ἠλλᾶσαν καὶ αἱ συνθηκὰς διαβιώσεως τῶν λαῶν, ὁ ἀειμνήστος Κωνσταντινίδης ἦλθεν εἰς Ἑλλάδα καὶ ἐγκατεστάθη ἐν τῇ ὠραίᾳ Ν. Σμύρνη, ὅπου ὠκοδόμησεν Ἱ. ν. δὲ καὶ δύο μεγάλα φορτηγὰ ἀτμόπλοια ταξιδεύοντα, ὃν τὸ μεγαλεῖτερον ἐπίτακτον ἀπὸ μέρους τῆς Ἱταλικῆς κυβερνήσεως, ἔζη ἡσυχῶς πλέον μετὰ πάσης τῆς ἀγαπητῆς του οἰκογενείας, ἀλλ' ἀναπολὼν πάντοτε τὴν Ἀρτάκην. Εὐχαριστῶν δ' ἐπὶ πᾶσι τὸν Ὑψιστον, εἶχεν ὡς

κανόνα τοῦ μακροῦ αὐτοῦ βίου τὸ τοῦ Σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν τῷ κόσμῳ θλίψιν ἔξετε, ἀλλὰ θαρσεῖτε ἐγὼ νενίκηκα τὸν κόσμον». Ἄτυχός, περὶ τὴν δύσιν τοῦ ἀεικινήτου καὶ περιπετειώδους αὐτοῦ βίου, ἡ ὑπὸ τῶν συμμοριτῶν, ἐν εἰ 1947, αἰχμαλωσία τοῦ προσφιλοῦς υἱοῦ αὐτοῦ Κωνσταντίνου, ἐφέδρου ἀξιωματικοῦ καὶ ἡ ἔκτοτε μέχρι τοῦδε ἐξαφάνισις αὐτοῦ, διεπότισαν αὐτὸν μετὰ μελαγχολικὰς περὶ τούτου σκέψεις καὶ ἠθικὸν μαρασμόν, ὁ ὁποῖος σοβαρῶς ὑπέσκαψε τὴν ὑγείαν αὐτοῦ, ἔως οὗ διὰ καρδιακῆς θρομβώσεως ἐπῆλθε τὸ μοιραῖον.

Συλλυπούμενοι ἐγκαρδίας καὶ ὀλοφύχως τῇ ἀτυχῇ χήρᾳ αὐτοῦ Χρυσοπέδι καὶ πάσῃ τῇ λοιπῇ οἰκογενείᾳ αὐτοῦ, εὐχόμεθα ὅπως ὁ Ὑψιστός παραμυθήσῃ αὐτοὺς διὰ τῆς ἐκπληρώσεως τῆς προσδοκίας αὐτῶν καὶ χύνομεν θαλερὸν δάκρυ ἐπὶ τοῦ νεοσκαφοῦς τάφου τοῦ ἀειμνήστου παιδικοῦ φίλου καὶ μακροῦτο συγγενοῦς Παναγ. Κωνσταντινίδη. ΟΡΕΣΤΗΣ ΛΟΓΟΘΕΤΙΑΝΣ

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

Μεγαλοπρεπέστατο τελέσθηκε στίς 6 Φεβρουαρίου στόν Ἱ. ναὸ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Συνοικισμοῦ Ἐλευσίνος τὸ 40ήμερον μνημόσυον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῆς ἀξέχαστης συμπατριώτισσας ἀπὸ τὴν Γαλλίμῃ Ἀργυρῶς Κοσμᾶ Παπανικολάου. Τὴν ἐπιμνημόσυον δέησιν παρεκολούθησε πλῆθος κόσμου τῆς καλλιτέρας κοινωνίας τῆς Ἐλευσίνος.

— Στίς 30 Ἀπριλίου τελέσθηκε στήν ἐκκλησίαν τοῦ Γ' Νεκροταφείου Ἀθηνῶν τὸ 40ήμερον μνημόσυον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῆς Κατίνης Θεοδ. Γέλεν-

ΔΩΡΕΑ ANTI ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΥ

Ὁ συμπατριώτης ἀπὸ τὸν Μαρμαρᾶ κ. Βαλσαμῆς Καβούνης, ἐγκατεστημένος στὸ Φρέσνο Καλλιφορνίας, ἀπέστειλε στόν Ἱ. ναὸ τῶν Ταξιαρχῶν τὸ ποσόν τῶν 25 δολλαρίων, εἰς μνήμην τῆς πρὸ ἔτους ἀποθνήσεως συζύγου του Στυλιανῆς Β. Καβούνης, τὸ γένος Νικολάκη Μερτζανῆ, ἀπὸ τὸν Μαρμαρᾶ.

— Στίς 3 Ἀπριλίου τελέσθηκε στὰ Ν. Παλάτια τὸ ἐτήσιο μνημόσυον γιὰ τὴν ἀνάπαυση τῆς ψυχῆς τοῦ ἀειμνήστου συμπα-

ΔΩΡΕΑ ANTI ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΥ

— Ὁ συμπατριώτης ἀπὸ τὸν Μαρμαρᾶ κ. Βαλσαμῆς Καβούνης, ἐγκατεστημένος στὸ Φρέσνο Καλλιφορνίας, ἀπέστειλε στόν Ἱ. ναὸ τῶν Ταξιαρχῶν τὸ ποσόν τῶν 25 δολλαρίων, εἰς μνήμην τῆς πρὸ ἔτους ἀποθνήσεως συζύγου του Στυλιανῆς Β. Καβούνης, τὸ γένος Νικολάκη Μερτζανῆ, ἀπὸ τὸν Μαρμαρᾶ.

— Στίς 3 Ἀπριλίου τελέσθηκε στὰ Ν. Παλάτια τὸ ἐτήσιο μνημόσυον γιὰ τὴν ἀνάπαυση τῆς ψυχῆς τοῦ ἀειμνήστου συμπα-

ΔΩΡΕΑ ANTI ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΥ

— Ὁ συμπατριώτης ἀπὸ τὸν Μαρμαρᾶ κ. Βαλσαμῆς Καβούνης, ἐγκατεστημένος στὸ Φρέσνο Καλλιφορνίας, ἀπέστειλε στόν Ἱ. ναὸ τῶν Ταξιαρχῶν τὸ ποσόν τῶν 25 δολλαρίων, εἰς μνήμην τῆς πρὸ ἔτους ἀποθνήσεως συζύγου του Στυλιανῆς Β. Καβούνης, τὸ γένος Νικολάκη Μερτζανῆ, ἀπὸ τὸν Μαρμαρᾶ.

— Στίς 3 Ἀπριλίου τελέσθηκε στὰ Ν. Παλάτια τὸ ἐτήσιο μνημόσυον γιὰ τὴν ἀνάπαυση τῆς ψυχῆς τοῦ ἀειμνήστου συμπα-